

Рајно Лунач

ПРЕДВОДИМ СПРОВОД У НЕПОЗНАТОМ ГРАДУ

кунем се да је смрт твоје путовање у Келн
чим умреш јави бар разгледницом
невоља је што си отишла
сјенком и срцом
праћена — викао сам и махао

вријеме које је протекло
од твоје смрти до моје пјесме о томе
означено је именом овог града: Келн! Келн!
Келн!
вријеме смрти је дакле постало географски појам
велеградски кружић на карти западне европе
окаченој на источни зид собе

допутовати у Келн понајприје значи бити мртав
немати ни сталну ни привремену адресу
ни запослење ни слободно вријеме
једном ријечју у Келну си
мртавац без гроба

жена си
то те и сад спасава од самоће
као младожење скупљамо се око твог леша
шкрипе мртвачка кола журимо као пси у лову
на раскрсницама питамо полицајца за гроб
слијеже раменима одмахује рукама
магла је и молимо бога
за свјетлост потребну фотоапарату
дигнимо главу поправимо кравату
кад шкљоцне бленда сви смо
кришом осмјехнути
фотографија овјековјечава — ту не смије бити
ни трага од бола а треба плакати
треба плакати

допутовала си у Келн
и шта преостаје него да ти нађемо гроб
— овдје ни смрт није гаранција
да ћеш сахрањен бити

